

ПРОТОКОЛ

№ 31

гр. Сливен, 16.05.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ваня Анг. Маркова

при участието на секретаря Радост Д. Гърдева
Сложи за разглеждане докладваното от Ваня Анг. Маркова Търговско дело № 20232200900001 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Ищецът, редовно призован, се явява лично и с адв. М. П., надлежно упълномощен по делото.

Ответното дружество, редовно призовано, се представлява от адв. Н. К. и адв. Д. С., надлежно преупълномощени от Адвокатско Дружество „Г., Т. и Ко“

АДВ. П.: Няма процесуални пречки. Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. С. Да се даде ход на делото.

Поради липса на процесуални пречки за даване ход на делото, съдът
О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

ПРИСТЪПВА към изясняване на спора от фактическа страна.

АДВ. П.: Поддържам предявените искове. Оспорвам подадения отговор на исковата молба. Уточнявам, че не сме предявили иск за нищожност, а само иск по чл. 74 от ТЗ за отмяна на всички взети решения на Общото събрание на съдружниците, с изключение решението по т.5. Ищецът е присъствал лично на ОСС, проведено на 23.12.2022г.

АДВ. С. Поддържа отговора на исковата молба. Оспорваме изцяло основателността на предявените искове, като на този етап от производството бихме искали да повдигнем въпроса по допустимостта на единия от исковете, които са предявени. Този въпрос беше повдигнат и с отговора на исковата молба, но не е взето становище от ищцовата страна, тъй като не беше подадена допълнителна искова молба. Става дума за допустимостта на иска по точка 2. Ние считаме, че липсва правен интерес. Очевидно е, че това решение е в полза на ищеца и не накърнява по никакъв начин неговата правна сфера. Считаме, че няма правен интерес от отмяна на това решение.

АДВ. К.: В допълнение на казаното от колегата, молим съда да прецени

допустимостта на иска от това нововъзникнало обстоятелство, а именно: изключването на съдружника, доколкото дори и при уважаването на предявените искове, поради липсата вече на членствено правоотношение, не е ясно какъв е правния интерес на ищеца от исковете, след като той вече не е съдружник на дружеството.

АДВ. С. По отношение на т.2 от решенията на ОСС, освен въпроса за допустимостта на иска, следва да се уточни и чисто фактически твърдение на ищеца: признава ли, че са получени тези суми или отрича, защото това е от съществено значение.

АДВ. П.: Няма да отговоря на този въпрос, защото считам, че няма никакво отношение към този спор. Много съм учуден от активното желание да обясня какъв е правния интерес на ищеца да води това производство. В момента сме в производство за разглеждане на иск по чл.74 от ТЗ. По тези искове допустимостта на иска изобщо не се обосновава от наличието на определен правен интерес, било то който да накърнява правата на ищеца или на който и да е друг съдружник. В това производство, както е записано и в текста на чл. 74 от ТЗ, е достатъчно ищеца да докаже своето качество на съдружник по време на вземане на решението, както и че решението противоречи на закона или на дружествения договор. Няма никакво значение дали има правен интерес. Такъв иск е допустим дори и от лице, което не е участвало в самото събрание, така че, искането да обосновем правния интерес, считам за неоснователно. Сумата по т.2 от решенията, взети на ОСС, е получена от ищеца.

АДВ. К.: Тук става дума за нещо друго. Колегата спомена, че активната легитимация по иска зависи от притежаването на членствено качество, посочено в чл. 74 от ТЗ. Съдът е длъжен да вземе предвид всички новонастъпили обстоятелства след предявяване на иска, а такова обстоятелство е загубването на членско качество на ищеца. Именно това води до недопустимост на всички предявени искове.

АДВ. С. Имам реплика към колегата, единствено към становището по допустимостта на решението на ОСС по т.2. Не е вярно, че не е необходим правен интерес за охраняването на иска. Съществуването на правен интерес от предявяване на иска не е самоцелно. То е уредено от законодателя с цел защита на някакъв интерес, какъвто ищецът по делото трябва да обоснове. В случая с иска по чл.74 ТЗ става дума за накърнено членствено право на съдружник в дружество с ограничена отговорност. Ако такова право не е накърнено, се губи логиката от допустимостта на този иск. Впрочем, този смисъл е и практиката на ВКС, включително сме цитирали с отговора на исковата молба решение в тази насока, че съдържанието на решението на ОСС обуславя правния интерес от иск по чл. 74 от ТЗ.

АДВ. П.: Спорът за членствените права на моя доверител е далеч от решаване.

СЪДЪТ намира, че предпоставките за допустимостта на иск по чл. 74 от ТЗ са само две, а именно: 1/ ищецът да има качество на съдружник към

момента на провеждане на ОСС, чийто решения атакува и към момента на завеждане на иска и 2/ искът да е предявен в рамките на преклузивния срок по чл.74 ал.2 от ТЗ .

Тъй като и двете предпоставки са налице, съдът намира за процесуално допустими предявените иски с правно основание чл. 74 ТЗ.

Служебно известно е на съда, че след подаване на настоящата искова молба, с последващо решение на ОСС ищецът бе изключен като съдружник в ответното дружество. По този повод е налице висящо исково производство, образувано по иск на ищеца за отмяната и на това решение на ОСС. Към настоящия момент производството не е приключило с окончателен съдебен акт.

На основание чл.375 ал.1 ГПК, съдът пристъпва към устен доклад на делото:

В исковата молба и коригираната искова молба от 27.01.2023г ищецът твърди, че към датата на подаване на исковата молба в съда е бил съдружник в ответното дружество,

Твърди, че на 23.12.2022г, по молба на другия съдружник и управител на дружеството се провело ОС при следния дневен ред:

1/ Вземане на решение за изплащане на бонуси в полза на управителя на дружеството Т. А. Ч. във връзка с извършени плащания от Дружеството към него в периода м. октомври 2020 г. - м. ноември 2022 г.

2/Вземане на решение за разпределяне на част от неразпределената печалба на Дружеството, както и за изплащане на трудови възнаграждения във връзка с направени плащания от Дружеството към съдружника И. Т. Ч. през месеците юли, август, септември, октомври и ноември 2022 г.

3/Обсъждане на текущото състояние и бъдещото развитие на дружеството и задълженията за лоялност и съдействие на всеки от съдружниците. Вземане на решение за бъдещата стопанска дейност на „ЕЛ И КЛИМА КОРЕКТ“ ООД. Деклариране от страна на съдружниците на спазването на задължението за лоялност и съдействие.

4/ Вземане на решение за освобождаване от длъжност и отговорност на управителя на дружеството Т. Ч..

5/Вземане на решение за избор на нов управител на „ЕЛ И КЛИМА КОРЕКТ“ ООД и определяне на начина на управление и представителство.

6/ Вземане на решение за определяне на възнаграждението на управителя на „ЕЛ И КЛИМА КОРЕКТ“ ООД.

Твърди, че по всички точки от дневния ред се провело гласуване и взело решение, с изключение на т.5

По т.1 от дневния ред било взето решение да се изплатят бонуси от дружеството на управителя Т. Ч. в нетен размер на 259 406лв, като плащанията, извършени в периода м.октомври 2020-м.ноември 2022г се считали за извършени на основание именно това решение на ОСС.

По т.2 от дневния ред се взело решение да се извърши разпределение на

натрупаната печалба на дружеството в полза на съдружника И. Ч., като му се разпредели дивидент в брутен размер на 14 011.75лв, като плащанията, извършени от дружеството в полза на същия съдружник през м.юли, август, септември, октомври и ноември 2022г. се считали за извършени на основание това решение на ОС.

По т.3 от дневния ред били взети три решения, а именно:

т.3.1- управителят да предприеме действия за ограничаване на бъдещата стопанска дейност на дружеството и за осребряване във връзка с това на част от активите и имуществото, които за в бъдеще няма да бъдат нужни за дейността му, като за целта извърши проучване и установи контакт с потенциални купувачи и сключи договори за продажба.

т.3.2-посочени са конкретни действия на съдружниците, които се считат за нарушение на дружествените интереси и задължението за лоялност;

т.3.3-всеки съдружник да подпише декларация с нотариална заверка на подписа, че действа изцяло в интерес на дружеството и не предприема действия, които биха му навредили

По т. 4 от дневния ред е взето решение да се освободи от отговорност управителя Т. Ч., но не се освобождава от длъжността управител.

Решението по т.5 от дневния ред не е прието.

По т.6 от дневния ред е взето решение за определяне възнаграждението по договора за управление и контрол на управителя в нетен размер от 10 000лв и допълнителен бонус в размер на 50 % от печалбата за тримесечие, който да му бъде изплащан на всяко тримесечие от календарната година, ако дружеството е формирало печалба за съответното тримесечие.

Твърди, че в решението на ОСС по т.1 от дневния ред – за изплащане на бонуси на управителя в размер на 259 406лв, е незаконосъобразно, тъй като е взето чрез гласуване на съдружник при конфликт на интереси. В доктрината се приемало, че не би следвало да участва в гласуването съдружник, който с решението си би получил някаква облага, като целта е да се изключи злоупотребата с права на съдружника, когато интересите му противоречат на тези на дружеството при вземане на решения, които го засягат. Затова счита, че следва да се приложи по аналогия правилото на чл. 137 ал.3, изр.2 ТЗ и чл. 229 ТЗ, при които е налице гласуване от съдружник в ОС на ООС при конфликт на интереси. Тъй като взетото решение противоречи на тези разпоредби, се иска отмяната му.

Твърди се, че решението по т.2 от дневния ред на ОСС е също незаконосъобразно, на основание чл. 137 ал.1, т.3 от ТЗ вр. с т.5 б. “б” от § 1 на ДР на ЗДДФЛ и се иска неговата отмяна.

Твърди се, че начинът на разпределение на печалбата на ООД се определя от дружествения договор и дивидентите се изплащат след решение на ОС. За да възникне правото да се получи дивидент, следвало да е изтекла финансовата година, да е приет ГФО и баланса, да е налице печалба, да има решение на съдружниците за начина на ползване на получената печалба и нейното разпределение и заплащане на дивиденти.

В настоящия случай било взето решение за изплащане на дивидент без да е приеят ГФО и баланса на дружеството за последните три години, дори при поискване на информация от финансовия резултат, такава била категорично отказана.

Документът, който доказвал наличие на разпределен дивидент е протокола от ОС на съдружниците.

Твърди, че решението по т. 3.1. от дневния ред на ОС, а именно да се овласти управителя да сключи договори за продажба от името дружеството е взето в нарушение на закона. Тук били възможни две хипотези: за закупуване на дружествените дялове или на цялото търговско предприятие. При продажба на търговското предприятие се сключвал договор по реда на чл. 15 ал.2 ТЗ, а съгласно чл. 262п ал.2 ТЗ, решението затова се взема от ОС с квалифицирано мнозинство от $\frac{3}{4}$ от капитала. Съгласно разпоредбата на чл. 137 ал.1 т.2 предл.последно ТЗ, даване на съгласието за прехвърляне на дружествен дял е от изключителна компетентност на ОС, което съгласно чл. 137 ал.3 вр. с ал.1 т.2 ТЗ, взема решения с мнозинство повече от $\frac{3}{4}$. В случая, решението на ОСС било взето в нарушение на квалифицираното мнозинство, поради което е незаконосъобразно.

Счита, че решението на ОСС по т.3.2, в отделни негови части е в противоречие на съществуващи нормативни актове, поради което нищожно в неговата цялост, Забраната за извършване на конкурентна на дружеството дейност под каквато и да е форма и средства, не само лично, но и чрез участие в управление на дружества чрез свързани или подставени лица, противоречи на ЗЗК. Този текст съдържа права и задължения, вменени на съдружниците по силата на закона и не било необходимо приемането на отделен документ.

Що се отнася до решението на ОС по т.3.3, а именно всеки съдружник да подпише декларация, че действа изцяло в интерес на дружеството и не предприема действия, които биха му навредили, твърди, че ТЗ не предвижда забрана за конкурентна дейност от съдружниците. Тя можела да бъде уговорена между тях с клауза в дружествения договор, а съгласно чл. 137 ал.1, вр. с ал.3 от ТЗ, за вземане на решение за изменение и допълване на дружествения договор, се изисквало квалифицирано мнозинство от $\frac{3}{4}$ от капитала, а настоящото решение, както и всички останали не е взето с такова мнозинство.

Счита за незаконосъобразно и взетото решение по т.4 от ОС, за освобождаване на управителя от отговорност, като са налице основание за прилагане по аналогия на правилото по чл. 137 ал.3 изр.2 ТЗ и чл. 229 ТЗ, при което е налице гласуване от съдружник в ОС при конфликт на интереси. Тъй като управителят отговарял имуществено за причинените на дружеството вреди, съгласно чл. 137 ал.1 т.8 ТЗ, ОС взема решение за предявяване на иски от дружеството срещу управителя, но ОС можело да вземе решение да не търси отговорност от управителя, като го освободи от нея. Втората хипотеза се отнасяла до такива основания, които са станали известни на

съдружниците при внимателен прочит на документацията, и при вземане на това решение от ОС, по арг. от чл. 137 ал.3 ТЗ, управителят, ако е съдружник не бива да гласува. В този случай конфликт на интереси може да възникне, когато управителят е съдружник в ООД и в състояние с участието си в гласуването и вземане на решението от ОС, да блокира възможността на дружеството да реализира правата си срещу него. Такива са хипотезите, когато се гласува освобождаване от длъжност и от отговорност на управителя, който е и съдружник.

Допълва, че управителят без санкции от ОС е взел решение еднолично и извършил разпореждане с недвижими имоти, собственост на дружеството, описани в ИМ, затова счита, че с цел изясняване на всички относими факти, свързани с дейността на управителя без мандат от ОС, при взето решение за освобождаването му от отговорност, ще доведе до невъзможност за търсене на такава. На практика бил налице отказ на дружеството да търси обезщетение за вредите, които управителят му е причинил, като е намалил актива и увеличил пасива.

Освен това, обикновено освобождаването на управителя било едновременно с приемане на ГФО, а той не е свиквал редовни ОС за приемане на ГФО през последните три години, въпреки че декларирал неверни данни пред ТР.

Твърди, че и решението по т.6 от дневния ред на ОС, за определяне размера на възнаграждението на управителя, е незаконосъобразно и се иска неговата отмяна на основание чл. 137 ал.3 вр. с ал.2 ТЗ и чл. 229 ТЗ, а именно отново е налице взето решение, при гласуване на съдружник в ОС при конфликт на интереси. Счита, че не следва да участва в гласуването съдружник, който с решението би получил имотна облага.

Иска се отмяна на всички взети решения на проведеното на 23.12.2022г ОСС, с изключение на решението по т.5 от дневния ред.

Ответникът е подал отговор на ИМ в срока по чл. 367 от ГПК, с който оспорва иска изцяло предявените иски като неоснователни и моли за бъдат отхвърлени.

В днешното с.з. счита същите и за недопустими порази липса на правен интерес и загубване качеството на съдружник в дружеството.

Твърди, че всички решения на ОСС за законосъобразни и в съответствие с дружествения договор, а взетите решения не страдат от пороци, съставляващи основания за отмяната им по реда на чл. 74 ТЗ.

Твърди, че решението по т.1 не противоречи на чл. 137 ал.3 изр.2 и чл.229 ТЗ, като посочените разпоредби не следва да се прилагат по аналогия, както счита ищеца. Според съдебната практика, разпоредбата на чл. 137 ал.3 ТЗ и забраната за гласуване, съдържаща се в нея, трябва да се прилага стриктно, стеснително, а не разрешително или по аналогия, като не е налице забрана за гласуване на съдружника в други хипотези извън тази по изключването му от ООД.

Счита, че иска за отмяна на решение по т.2 от ОСС е недопустим

поради липса на правен интерес от атакуването му и моли в тази част производството по делото да бъде прекратено. Такъв правен интерес би бил налице, когато с конкретното решение на ОСС се засяга правото на членство или отделни членствени права на съдружника. В случая ищецът целял да докаже незаконосъобразност на решение, взето очевидно в негова полза, а именно разпределен в негова полза дивидент. Ако такова решение липсва, той би трябвало да върне на ответника сумите като получени без основание.

В условията на евентуалност, това решение било законосъобразно.

Не оспорва, че на ищеца не е била дадена информацията относно размера на натрупаната и неразпределена печалба на дружеството. Причините за това били поне три, описани подробно в отговора.

Твърди, че сумата от 14 011.75лв е изплатена на ищеца на основание разпределен дивидент. Между него и управителя била постигната устна договорка, според която през четирите месеца – 08,09,10 и 11 дружеството да му плаща дивидент в брутен месечен размер от 2802.35лв. Дружеството извършило тези плащания, които били надлежно осчетоводени и платен данък дивидент.

Не оспорва, че към момента на постигане на договорката и към момента на плащанията, не е бил съставян протокол от ОСС, който да документира решението за разпределение на дивидент в полза на ищеца. Именно затова била включена пост фактум тази договорка в дневния ред на ОСС от 23.01.2022г, като не съществувала забрана с последващо решение на ОС да се одобряват вече извършени плащания.

Недоумения будел факта, че ищецът оспорва решение на ОСС, взето очевидно в негова полза, но ако считал, че плащанията са направени без основание, следвало да възстанови сумата.

Фактическият състав, пораждащ правото на дивидент се състоял от посочените в ИМ елементи, като дивиденти се разпределят за конкретната финансова година, но дивиденти можело да се получават и за сметка на неразпределената печалба от минали години, какъвто бил настоящия случай.

Невярно било твърдението, че ГФО и баланс не са приемани за последните три години, което се установявало от обявените в ТР актове по партидата на дружеството. Разпределението на дивидента по атакуваното решение на ОСС било извършено въз основа на ГФО за 2021, който бил надлежно приет от ОС на 25.08.2022 и надлежно обявен в ТР. А решение на ОСС за разпределяне на дивидента било налице, а именно обжалваното от ищеца.

Твърди, че и решението по т.3 от дневния ред на ОСС е законосъобразно. Счита, че няма връзка между настоящия спор и офертата от „Енерджи Инвест Про“ООД, каквото не се спори, че е била отправена.

Взетото решение било за ограничаване на бъдещата стопанска дейност на дружеството и за осребряване на активите му, поради натрупаната умора в управителя предоставена на ОСС. Счита, че ОС е компетентно да вземе такова решение, което било израз на добра практика в дружествените

отношения.

Никъде в текста на взетото решение не се споменава за продажбата на дружествени дялове или на търговското предприятие и такова решение не било взето, че да се поставя въпроса за квалифицираното мнозинство при гласуването. Действително, имало предложение от „Енерджи Инвест Про“ ООД за закупуване на дружествените дялове на двамата съдружници, но след отказа на ищеца, темата била приключена. Затова счита, че взетото решение по т.3.1 не противоречи на чл. 262п, ал.2 и чл. 137 ал.1, т.2, вр. с ал.3 ТЗ, тъй като не е взето решение за прехвърляне на търговското предприятие или за продажбата на дружествени дялове.

По отношение на т. 3.2, ищецът не конкретизирал на коя точно разпоредба на ЗЗК противоречи взетото решение по т.3.2 от ОСС и защо. Това препятствало правото им на защита. Освен това, се твърдяла и нищожност на същото решение, но заявен петитум сочел на иск по чл. 74 ТЗ, поради което счита, че ищецът следва да поясни предявил ли е иск за нищожност.

Счита, че приемане на решение на ОСС на законови постановки представлява потвърждение за законосъобразност на решението.

По отношение на решението по т.3.3, в ИМ се съдържало препращане към доводите срещу решението по т.3.2, но по същество правни доводи срещу законността на решението, като отново не ставало ясно има ли предявен иск за нищожност или няма.

Счита, че при приемане на това решение не е нарушен закона, а предявеният иск за отмяна на решението на ОСС е неоснователен.

Видно от самия протокол от ОСС, не било взето решение за изменение на дружествения договор и не е било приложимо изискването на закона за спазване на квалифицирано мнозинство за вземане на решението.

Съдебната практика признавала възможност в дружествения договор да бъде включена забрана за извършване на конкурентна дейност от страна на съдружниците, но настоящия случай не бил такъв. Невярно било твърдението в ИМ, че за въвеждането на такава забрана за всеки съдружник е задължително да се гласува допълнение на дружествения договор. Това било правна възможност, която може да не бъде упражнена от съдружниците. ОСС разполагало с компетентност да вземе въпросното решение, за което не се изисквало квалифицирано мнозинство, поради което не били нарушени правилата за мнозинствата при приемане на решението.

По отношение на решението по т.4 от ОСС, твърди, че е налице препращане към аргументацията в т.1 на ИМ.

С решението по т.4 от дневния ред, било взето решение за освобождаване на управителя от отговорност, а не за реализиране на отговорността му за вреди на дружеството.

Ако се суспендира правото на глас на мажоритарния съдружник в ООД при всяка ситуация, в която възниква съмнение за конфликт на интереси, се стигало до ситуация, в която де факто всички ключови за дружеството решения се приемат от миноритарните съдружници, което било абсурдно. Не

това била концепцията на законодателя и поради това, липсата на регламентация на суспендиране на правото на глас в хипотези, различни от тази по чл. 137 ал.3, изр.2 ТЗ, не било случайно и не можело да се квалифицира като празнота в законодателството.

Счита за неотносими към въпроса за законосъобразността на това решение какви сделки е сключвал управителя и с кого, дали е действал като представител на дружеството, дали са обявените ГФО на дружеството през последните три години, установимо чрез справка в ТР. Нито в закона, нито в дружествения договор се съдържа обвързаност на решението за освобождаване от отговорност на управителя с приемането на ГФО.

Твърди, че въпросът за освобождаването на управителя от отговорност е въпрос на целесъобразност, който се решава от ОСС, поради което е изключен от съдебен контрол по чл. 74 ТЗ.

По отношение на иска за отмяна на взетото решение по т.5 от ОСС, излага същите аргументи като по т.1, като допълва, че становището на ищеца би довело до абсурдния резултат миноритарен съдружник да разполага с пълната власт да определя възнаграждението на управителя в случаите, когато последният е и мажоритарен собственик. тази логика противоречала на логиката на капиталовите дружества и контролът, който мажоритарния съдружник има върху дружеството.

Правна квалификация на предявените права и възражения:

Предявени са обективно кумулативно съединени иски за отмяна на решения на ОС на съдружниците поради противоречие с повелителните разпоредби на закона или на дружествения договор, съответно на устава на дружеството, с правно основание чл. 74 ТЗ.

Обстоятелства, които се признават от ответника: че ищецът е имал качество на съдружник в дружеството към датата на провеждане на процесното ОСС, както и към датата на предявяване на иска.

Съдът приема за безспорно между страните, че ответното дружество е изплатило на ищеца сумата по т.2 от взетите решения на ОСС, в размер на 14 011.75лв.

Факти и обстоятелства, които не се нуждаят от доказване: плащането на сумата 14 011.75лв.

Разпределение на доказателствената тежест:

В тежест на ищеца е да установи наличие на активна легитимация да води иск по чл. 74 ТЗ, изразяваща се в притежаване на качеството на съдружник в ответното дружество, чиито решения атакува - към датата на провеждане на общото събрание и към датата на подаване на исковата молба и че е предявил иска в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл. 74 ал.2 ТЗ, който тече от провеждане на събранието, тъй като е присъствал.

В тежест на ответника е да обори твърденията на ищеца, като докаже при условията на пълно и главно доказване, че ОСС от 23.12.2022г е свикано и проведено законосъобразно - в съответствие с императивните разпоредби на закона или устава на дружеството, свързани с процедурата по свикване,

провеждане и вземане на решенията на ОСС.

Указва на страните, че проверката на съда се ограничава само до наведените в исковата молба основания за незаконосъобразност на взетите решение на ОСС. Това е проверка за законосъобразност, а именно: дали атакуваните с иска по чл. 74 ТЗ решения на ОСС противоречат на повелителните разпоредби на закона и/или устава .

Указва на страните, че няма факти и обстоятелства, за които да не сочат доказателства.

Адв. П.: Мисля, че доклада на съда е пълен и изчерпателен. Отразява волята на ищеца в посочената ИМ, така и направените възражения на ответното дружество. Не се противопоставям на правната квалификация на иска. Считам, че доказателствената тежест е разпределена съгласно закона. Нямам възражение, поради което следва да се приеме проекто-доклада. По доказателствата ще искам да посоча във връзка с твърдението за проведено Общо събрание за приемане на годишни финансови отчети и посоченото в отговора на исковата молба, по-конкретно беше посочено 25.08.2022г., соча като доказателства декларации по чл. 62, които са представени в Търговския регистър. Това са декларации, с които управителя декларира пред Търговския регистър, че Общото събрание за приемане на годишни финансови отчети е проведено и е взето такова решение. Никъде няма протоколи от проведено Общо събрание за приемането на годишни финансови отчети и това се твърди единствено от управителя на дружеството. Други искания нямам.

АДВ. К.: Мисля, че доклада коректно отразява исковата молба и отговора на исковата молба. Имам принципно възражение относно тежестта на доказване във връзка с указанието на съда, че ответника носи тежестта да докаже законосъобразното свикване и провеждане на събранието. Предмета на иска, както и предмета на доказване е ограничен от релевираните в исковата молба твърдения за незаконосъобразност на решенията. В този смисъл ние дължим доказване единствено на законосъобразността на решенията, с оглед на твърдените нарушения. Ние носим тежестта да докажем законосъобразността на решенията, с оглед наведените основания за тяхната незаконосъобразност. В този смисъл молбата ми е да коригираме, да стесним тежестта на доказване.

АДВ. П.: Съгласен съм да се направи такава корекция в доклада, тъй като не твърдим незаконосъобразност относно самото свикване или провеждане на ОСС.

АДВ. С. Считаме, че представените писмени доказателства нямат абсолютно никакво отношение към предмета на настоящия спор, доколкото нямат пряка връзка със законността на нито едно от приетите решения на ОСС. Само едно уточнение във връзка с твърдението, че няма никъде представени решения на ОС, с които се приемат годишни финансови отчети, няма представени такива решения в партидата на дружеството в Търговския регистър, защото няма такова законово изискване. Нямаме други доказателствени искания.

Съдът, след като изслуша становищата на страните по доклада, намира, че следва да направи корекция в частта за разпределението на доказателствената тежест на ответника, която бъде ограничена само до наведените в исковата молба основания за незаконосъобразност на взетите решения на ОСС.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И :

УКАЗВА на ответника, че негова е тежестта да докаже законосъобразността на взетите решения на ОСС с оглед наведените в исковата молба основания за тяхната незаконосъобразност.

ИЩЕЦЪТ: Нямам възражения по доклада на съда. Искам само да поясня по тази т.2, за която говорим, за тази сума от 14 000 лв. , първо, няма никаква устна договорка, никой не е правил устна договорка с никой, за да ми бъде изплащан дивидент. Който го е написал, откровено е излъгал. Как разбрах аз, че някой ми изплаща дивидент? Към него момент бях управител на дружеството. Аз ръководих дружеството като управител ежедневно, а не управителя, който е на възраст човека и не се занимава активно с управлението на дружеството. Не е посещавал никога базата на дружеството и т.н. Направи ми впечатление, че когато ми се превеждат парите по банков път, в основанието за превод започна да фигурира освен ФРЗ, излезе и съкращението ИД. Аз не можах да си обясня какво означава това съкращение ИД. Затова посетих счетоводството на фирмата. Там г-жа К. ми обясни, че това било и дивидент, т.е. ФРЗ и дивидент, нещо добавено към заплатата. След като я попитах откога е това нещо, тя ми посочи тези четири месеца. Какъв е този дивидент, кой го е определил, тя не можа да ми отговори. Попитах я как се формира работната заплата, защото аз до него момент получавам 3000 лв. Защо тази заплата продължава да ми се изплаща, а никой не ме е уведомил, че имам някакви промени в заплащането и в трудовоправните отношения. Оказа се после, че имам промени в трудово правните отношения, за което пак никой не ме е уведомил. Отговорът беше, че Д. Ч. всеки месец изпраща по електронната поща кой какви заплати да взима. В т.2 е записано, че аз съм уведомен устно или някаква уговорка имам. Такова нещо няма. Ако знаех, че ми привеждат дивидент, първо нямаше да отида в счетоводството да попитам какво означава ИД, щях да знам в какъв размер е този дивидент. И трето, щях да попитам как моята работна заплата някой я суспендира на 350 лв.. Управителят на фирмата, който реално ръководи и управлява фирмата, взима най-малко от всички. Тази сума аз съм я получавал, но нямаше да разбера, че ми изплащат дивидент, защото те ми суспендират заплатата реално и доплащат до 3000 лв. Заплатата ми е станала на 355 лв. за четири месеца, без да имам анекс към договора, без да бъда уведомен и т.н. Тази сума 14 000 лв. е само дивидент, не е заплата. Никой не ме е уведомил, че тези пари, които ми се изплащат, включват някакъв дивидент. Аз го научавам официално на събранието. Ноември месец отивам в

счетоводството, искам информация какво означава ИД. Оказва се, че Д. Ч. определя дивиденди, заплати, кой колко да взима. Отворих компютъра си да си видя пощата. Тогава разбрах, че някой ми изплаща дивидент. До ден днешен никой не ми е отговорил какъв размер трябва да бъде един дивидент. Тази точка 2-ра не отговаря на истината.

АДВ. С. От чисто процесуална страна, за нас не е ясно в какво качество г-н Ч. даде тези изявления. В случая нямаме разпит на страна. Ако това представлява чисто изясняване на спора от фактическа страна, то всички тези твърдения в момента са вече преклудирани. Ищецът е имал възможност да подаде допълнителна искова молба като реплика на нашия отговор. Дори и да отмените Вашия доклад и да му дадете възможност да направи тези изявления, те пак са преклудирани. Той е изпуснал възможността чисто законово да го направи с допълнителна искова молба. И на следващо място, по същество, всяко едно от тези твърдения абсолютно е неотнормено към законността на взетите решения.

СТРАНИТЕ: Няма да сочим други доказателства.

На основание чл. 148 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства, както и днес представените от ищеца 2 броя декларации.

Тъй като страните нямат други доказателствени или процесуални искания, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА съдебното дирене.

ДАВА ХОД на

УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

АДВ. П.: Във връзка с фактическата и правна сложност на процеса, моля съда да даде по-дълъг срок в който да представя писмени бележки по делото. Моля да ни бъде уважена исковата претенция като основателна. Моля да ни бъдат присъдени направените разноски. Адвокатското възнаграждение е инкорпорирано в пълномощното като текст с характер на разписка. Правя възражение за прекомерност на възнаграждението на ответната страна.

АДВ. К.: Уважаема г-жо Председател, поддържаеме всички направени възражения в отговора на исковата молба и в днешното заседание. Моля иска да бъде отхвърлен. Считаме, че той е изцяло неоснователен и недоказан. Моля да ни предоставите срок за писмени бележки с оглед фактическата и правна сложност на делото. Молим да ни бъдат възстановени разноските за един адвокат. Представям списък и молба. Моля разноските да се присъдят п

полза на дружеството. Това са разноси за един адвокат. Правим възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца.

Съдът ДАВА на страните триседмичен срок за представяне на писмени бележки и ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение на 16.06.2023г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 11.10 часа.

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____

Секретар: _____